

Argonauticele lui Apollonius din Rhodos, un frivol falset ludic - Maria-Luiza Dumitru Oancea (Universitatea din București)

Cu toate că *Argonautika* poate fi citită ca un poem epic clasic cu eroi ce se întrec în lupte, o grilă poetică de lectură face loc unei îndoieli: eroii urmează cu adevărat regulile impuse de propriul lor statut? Interpretarea noastră îi va surprinde probabil pe exegeții *Argonauticelor*. Propunem o nouă grilă de lectură care să pună în evidență trăsăturile negative ale personajelor și circumstanțele acestora. De fapt, credem că acest poem epic reprezintă o badinerie prin care Apollonius ridiculizează modelele epice și tragice ale epocii. Punerea în scenă a expediției apolloniene este ludică și are un caracter minimalist. Ca un bun discipol al Școlii din Alexandria, el condamnă poemul epic clasic tributar întinselor și obositoarelor cicluri epice ori digresiunilor fantasmagorice. Concluzia cercetării noastre este aceea că autorul *Argonauticelor* a intenționat de la bun început să minimalizeze statutul eroic, meritul personal și instituțiile sociale ale ospitalității, purificării sau abluțiunii, căsătoriei etc. De altfel, constantele poemului apollonian sunt minciuna, iluzia, vicleșugul, clarobscurul și deriziunea. Valorile tradiționale devin non-valori. Astfel, calificativul odysseic πολυμητις (*multiscusitul*) se alterează aici în simplul vicleșug. Cuplul tragic Iason-Medeea este redus la dimensiunea unui cuplu infantil, inconștient de propriile fapte, acționând șovăielnic, pe ascuns de ochii prinților, pus mereu pe șotii, dornic de noi aventuri. Poemul epic ne apare jalonat de *jocul ipoteticului* care marchează copilăria fiecăruia dintre noi: „Eu eram mama, tu erai tata”.